

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 235

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 mai 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 77 din 6 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, modificată	2-3	434.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 415/2000 privind caracterizarea, clasificarea și marcarea produselor din sticlă cristal în vederea comercializării acestora	6
Decizia nr. 94 din 27 martie 2001 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d ¹) și art. 43 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, precum și a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000	4-6	435.	— Hotărâre privind garantarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unui credit extern pentru Ministerul Justiției	7
		437.	— Hotărâre privind premiarea inventatorilor români laureați la Salonul Internațional al Invențiilor de la Geneva	7
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		757.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind completarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 1.339/2000 pentru aprobarea condițiilor de acordare a scutirii de la plata accizelor în cazul petrolului turboreactor, utilizat exclusiv drept combustibil pentru aviație	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 77**

din 6 martie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 105/1997
pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate
și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, modificată**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, modificată, excepție ridicată de Societatea Comercială „UAMT” — S.A. din Oradea în Dosarul nr. 9.958/R/2000 al Judecătoria Oradea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, în ceea ce privește dispozițiile art. 2—7 din Legea nr. 105/1997, și ca fiind nefondată, în ceea ce privește celelalte prevederi ale legii. Se arată că dispozițiile din lege care se referă la procedura prealabilă în fața organelor financiare au mai fost examinate de Curtea Constituțională, constatându-se neconstituționalitatea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 9.958/R/2000, **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, modificată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „UAMT” — S.A. din Oradea într-o cauză având ca obiect contestarea de către această societate comercială a legalității și temeiniciei unui proces-verbal încheiat în temeiul Legii nr. 105/1997 de Administrația financiară Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, potrivit art. 1 din Legea nr. 105/1997, contestații sunt obligați să se adreseze altor instituții decât

instanțele judecătorești pentru soluționarea plângerilor formulate împotriva actelor emise de instituțiile financiare, ceea ce contravine prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, privind accesul liber la justiție; or, soluționarea obiecțiilor privind forma actului care se atacă nu trebuie să fie de competența instituției emitente a actului.

Judecătoria Oradea apreciază că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 105/1997 este neîntemeiată, deoarece prevederile acesteia nu contravin art. 21 din Constituție, privind accesul liber la justiție. Se mai arată că, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu este contrară principiului accesului liber la justiție atâta timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată la instanța judecătorească; or, art. 9 din Legea nr. 105/1997 prevede că împotriva deciziei Ministerului Finanțelor se poate face acțiune la instanța judecătorească.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că dispozițiile Legii nr. 105/1997, care instituie o procedură administrativ-jurisdicțională prealabilă, nu contravin principiului accesului liber la justiție, iar art. 9 din lege cuprinde prevederi exprese referitoare la posibilitatea contestării deciziei administrative la instanța judecătorească. Se mai arată că în mod constant Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul că procedurile administrativ-jurisdicționale sunt legitime atâta vreme cât nu este îngrădit dreptul de acces la justiție (de exemplu, prin Decizia Curții Constituționale nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și prin Decizia nr. 19/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 15 aprilie 1999).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este invocată de autorul acesteia, îl constituie dispozițiile Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 30 iunie 1997, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 29 ianuarie 1999. În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea potrivit căreia procedura administrativ-jurisdicțională prealabilă, instituită prin prevederile Legii nr. 105/1997, încalcă dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, conform cărora: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

Curtea constată că dispozițiile referitoare la procedura administrativ-jurisdicțională prealabilă de soluționare a obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor formulate de contestatori împotriva actelor de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor sunt cuprinse în art. 2—7 din Legea nr. 105/1997, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1999.

În legătură cu aceste texte de lege, ulterior sesizării cu excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul prezentului dosar, Curtea Constituțională s-a pronunțat într-o altă cauză prin Decizia nr. 208 din 25 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 27 decembrie 2000. Prin acea decizie Curtea a statuat că prevederile art. 2—7 din Legea nr. 105/1997, care reglementează procedura prealabilă administrativ-jurisdicțională în fața organelor din sistemul financiar, sunt neconstituționale întrucât contravin art. 6 pct. 1 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, text ce se referă la dreptul oricărei persoane la un „proces echitabil”, care să se desfășoare într-un „termen rezonabil”. Cu acel prilej s-a mai reținut, în esență, că, deși — în sine — procedura administrativ-jurisdicțională prealabilă nu este în contradicție cu exigențele convenției, totuși, prin modul în care era reglementată de textele criticate, această procedură „împiedică desfășurarea unui «proces echitabil», întrucât sunt stabilite trei faze intermediare similare”.

Ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 208 din 25 octombrie 2000 a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 26 ianuarie 2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001. Potrivit art. 16 din ordonanță, pe data intrării sale în vigoare se abrogă Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare.

Așa fiind, rezultă că, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit cărora aceasta „[...] decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”, dispoziții coroborate cu cele ale art. 23 alin. (6) din aceeași lege, care prevăd că „[...] excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1) [...]”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 105/1997, cu care Curtea a fost sesizată prin Încheierea din 21 noiembrie 2000, pronunțată de Judecătoria Oradea în Dosarul nr. 9.958/R/2000, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, modificată, excepție ridicată de Societatea Comercială „UAMT”—S.A. din Oradea în Dosarul nr. 9.958/R/2000 al Judecătoria Oradea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94

din 27 martie 2001

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, precum și a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, precum și a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000, excepții ridicate de Teodor Chindriș și Livius Crețiu în dosarele nr. 7.789/CA/2000 și nr. 7.790/CA/2000 ale Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal Ministerul Finanțelor este reprezentat de consilier juridic Nicoleta Neguț. Lipsesc autorii excepțiilor și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7C/2001 și nr. 8C/2001 au un conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public nu se opun conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 8C/2001 la Dosarul nr. 7C/2001.

Magistratul-asistent arată că autorii excepției au depus la 16 și 19 februarie 2001 concluzii scrise prin care solicită raportarea dispozițiilor legale criticate la prevederile constituționale ale art. 16, ale art. 43 alin. (2), ale art. 107 alin. (3), ale art. 114 alin. (4) și ale art. 138 alin. (1). Se arată, de asemenea, că din cauza vârstei înaintate și a stării de sănătate precare Teodor Chindriș a solicitat judecarea în lipsă, potrivit art. 242 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Finanțelor arată că excepțiile de neconstituționalitate nu sunt motivate, astfel că solicită respingerea acestora.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând de asemenea că excepțiile sunt nemotivate, solicită respingerea acestora ca fiind inadmisibile.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 decembrie 2000, pronunțate în dosarele nr. 7.789/CA/2000 și nr. 7.790/CA/2000, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios**

administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, precum și a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000. Excepțiile au fost ridicate de Teodor Chindriș și Livius Crețiu în cadrul unor litigii de contencios administrativ privind impozitarea veniturilor realizate din pensii.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate se susține că inițial în Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 nu s-a prevăzut impozitarea veniturilor realizate din pensii. Impozitarea acestei categorii de venit s-a introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000. În prima parte a cererilor scrise prin care s-au ridicat excepțiile de neconstituționalitate autorii acestora consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 încalcă prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție, întrucât, deși Parlamentul se afla în sesiune, totuși Guvernul, „în loc să investească Parlamentul în procedură de urgență cu emiterea unei legi“, a procedat la adoptarea ordonanței de urgență fără să fi existat o situație excepțională. În continuarea motivării excepțiilor se renunță la constatarea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2000, în ansamblu, dar se solicită să se constate neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4¹ și 43¹ din această ordonanță, precum și ale art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000, care reglementează impozitarea veniturilor realizate din pensii.

Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepțiile ridicate sunt fondate, deoarece „Legea nr. 3/1977, fiind o lege organică, nu poate fi modificată prin acte normative inferioare, cum sunt ordonanțele Guvernului și, totodată, dispozițiile atacate sunt neconstituționale și pe motiv că taxele și impozitele nu pot fi stabilite decât prin lege, conform art. 138 din Constituție“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție, bazându-și opinia și pe jurisprudența Curții Constituționale. În ceea ce privește excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 Guvernul consideră că sub acest aspect acestea sunt neîntemeiate, iar excepțiile referitoare la art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000 sunt inadmisibile.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite în cauze de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile scrise depuse de autorii excepțiilor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Curtea a fost sesizată de către instanța de judecată cu excepțiile de neconstituționalitate a „dispozițiilor art. 4¹ și 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 87/2000, și art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 611/2000“. Se constată însă că, pe de o parte, art. 4¹ nu există în Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 31 august 1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 3 iulie 2000), iar pe de altă parte, textul art. 1, criticat prin excepție, nu este cuprins în Ordonanța Guvernului nr. 611/2000, ci în Hotărârea Guvernului nr. 611/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 19 iulie 2000, emisă în executarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999.

Curtea reține totodată că inițial autorii excepțiilor au criticat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000 în întregul său, considerând că aceasta a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituție. Ulterior însă, prin înșeși cererile scrise prin care s-au ridicat excepțiile de neconstituționalitate se precizează că nu se solicită constatarea neconstituționalității și anularea în totalitate a actelor normative criticate, ci doar a dispozițiilor introduse în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, dispoziții care se referă la impozitarea veniturilor realizate din pensii. Așa fiind, rezultă că în realitate obiectul excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie numai dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999, care au următorul conținut:

— Art. 4 alin. (1) lit. d¹): „*Categoriile de venituri care se supun impozitului pe venit sunt: [...]*

d¹) venituri din pensii, pentru suma ce depășește 2.000.000 lei pe lună.“;

— Art. 43¹: „(1) *Este impozabilă totalitatea veniturilor nete, încasate cu titlu de pensie de către contribuabili, plătite atât din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurare socială, cât și cele primite cu titlu de pensie finanțată de la bugetul de stat, potrivit legii, pentru partea care depășește suma de 2.000.000 lei pe lună.*

(2) Venitul net din pensie reprezintă diferența dintre venitul brut din pensie și contribuția pentru asigurările sociale de sănătate.

(3) Venitul brut din pensie reprezintă sumele plătite cu titlu de pensii de asigurări sociale de stat și, după caz, pensii plătite din bugetul de stat, pensii suplimentare, inclusiv majorarea acordată pentru asigurări sociale de sănătate.

(4) Venitul impozabil lunar din pensii se determină prin deducerea din suma veniturilor nete din pensii calculate potrivit alin. (2) a unei sume fixe neimpozabile lunare de 2.000.000 lei.“

Analizând cererile depuse la dosarele instanței judecătorești, cereri prin care s-au ridicat excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea au conținut identic și că autorii excepțiilor nu au indicat nici o normă constituțională căreia i-ar contraveni dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. d¹) și ale art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999. Această omisiune echivalează cu nemotivarea excepției, ca temei al sesizării Curții Constituționale, sesizarea fiind astfel contrară dispozițiilor art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*“.

Absența motivării excepției, ca urmare a neindicării normelor constituționale în raport cu care autorul acesteia consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, constituie o cauză de inadmisibilitate a excepției, întrucât Curtea Constituțională nu se poate substitui părții în invocarea motivelor de neconstituționalitate fără a încălca interdicția autosesizării. În acest sens este, printre altele, Decizia Curții Constituționale nr. 341 din 12 septembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 29 ianuarie 1998.

Pe de altă parte, Curtea reține că autorii excepțiilor au depus direct în fața Curții Constituționale concluzii scrise prin care susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 43 alin. (2), în sensul că dreptul la pensie este restrâns fără îndeplinirea condițiilor art. 49 din Constituție. În acest sens se arată că Legea nr. 3/1977 a reglementat scutirea de impozit a pensiilor și că, întrucât acest act normativ este o lege organică, nu putea fi modificat decât tot printr-o lege organică. De asemenea, se mai susține că, potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*“, iar nu și prin ordonanțe. Guvernul nu a fost abilitat să emită ordonanță potrivit art. 107 alin. (3) din Constituție, iar în lipsa unei situații excepționale nu putea emite nici ordonanță de urgență în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție.

Examinând aceste susțineri, Curtea constată că ele nu pot fi considerate ca fiind o valabilă motivare a excepțiilor, întrucât, conform art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepțiile de neconstituționalitate pot fi ridicate numai în fața instanțelor judecătorești, iar motivarea lor trebuie făcută prin actul de sesizare, așadar prin cererea de ridicare a excepțiilor, fiind inadmisibilă o motivare ulterioară direct în fața Curții Constituționale.

Așa fiind, excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, urmează să fie respinse ca fiind inadmisibile.

Referitor la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000 Curtea constată că și acestea urmează să fie respinse ca fiind inadmisibile, întrucât hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, potrivit căruia Curtea Constituțională „*hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor*“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. d¹) și art. 43¹ din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2000, precum și a dispozițiilor art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2000, excepții ridicate de Teodor Chindriș și Livius Crețiu în dosarele nr. 7.789/CA/2000 și nr. 7.790/CA/2000 ale Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 415/2000 privind caracterizarea, clasificarea și marcarea produselor din sticlă cristal în vederea comercializării acestora

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 415/2000 privind caracterizarea, clasificarea și marcarea produselor din sticlă cristal în vederea comercializării acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 13 iunie 2000, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică produselor clasificate în Tariful vamal de import al României la poziția nr. 70.13 — Obiecte din sticlă pentru servicii de masă, pentru bucătărie, toaletă, birou, pentru decorarea

locuințelor sau pentru utilizări similare, altele decât cele de la poziția nr. 70.10 sau 70.18, cu excepția celor clasificate la codul tarifar nr. 7013.10.00 — Obiecte din vitroceramică.“

2. Litera a) a alineatului 2 al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„a) marcaj rotund, de culoare aurie, cu diametrul de minimum 1 cm, inscripționat cu specificația PbO 30% sau PbO 24% pentru cristalul superior și, respectiv, pentru cristalul cu plumb.“

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak

p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind garantarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unui credit extern
pentru Ministerul Justiției**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 37 alin. (4) din Legea datoriei publice nr. 81/1999,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Ministerul Finanțelor Publice garantează în numele statului pentru Ministerul Justiției un credit extern în valoare de 20.000.000 dolari S.U.A., inclusiv dobânzile, comisioanele și alte costuri aferente acestuia, pentru achiziționarea echipamentelor medicale de înaltă performanță necesare în vederea dotării unităților sanitare din rețeaua Direcției Generale a Penitenciarelor, precum și a Spitalului „Prof. dr. Constantin Angelescu” aflat în subordinea Ministerului Justiției.

Art. 2. — Achiziționarea echipamentului prevăzut la art. 1 se va efectua în conformitate cu prevederile legale referitoare la achizițiile publice.

Art. 3. — Rambursarea creditului extern, plata dobânzilor, a comisioanelor și a altor costuri aferente acestuia se vor asigura de la bugetul de stat, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație prin bugetul Ministerului Justiției, în condițiile legii.

Art. 4. — Hotărârea Guvernului nr. 1.038/1999 privind garantarea de către Ministerul Finanțelor a unui credit extern pentru Ministerul Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 20 decembrie 1999, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

București, 3 mai 2001.
Nr. 435.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind premiarea inventatorilor români laureați la Salonul Internațional
al Invențiilor de la Geneva**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 13 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă premiarea inventatorilor români laureați la Salonul Internațional al Invențiilor de la Geneva, care a avut loc în perioada 4—8 aprilie 2001.

Art. 2. — Premiile se acordă astfel:

- a) 50.000.000 lei pentru fiecare medalie de aur;
- b) 30.000.000 lei pentru fiecare medalie de argint;

- c) 20.000.000 lei pentru fiecare medalie de bronz;
- d) 10.000.000 lei pentru fiecare premiu special.

Art. 3. — Suma de 2.280 milioane lei necesară în vederea acordării premiilor potrivit art. 2 se suportă din bugetul Ministerului Educației și Cercetării pe anul 2001, de la capitolul 71.01 „Cercetare științifică” titlul „Cheltuieli materiale și servicii”.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministru delegat la Ministerul Educației
și Cercetării pentru activitatea de cercetare,
Șerban Constantin Valeca
p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

București, 3 mai 2001.
Nr. 437.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind completarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 1.339/2000 pentru aprobarea condițiilor de acordare a scutirii de la plata accizelor în cazul petrolului turboreactor utilizat exclusiv drept combustibil pentru aviație

Ministrul finanțelor publice,

în baza prevederilor art. 26 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 31 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările ulterioare,

emite următorul ordin:

Articol unic. — Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.339/2000 pentru aprobarea condițiilor de acordare a scutirii de la plata accizelor în cazul petrolului turboreactor, utilizat exclusiv drept combustibil pentru aviație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 11 octombrie 2000, se completează după cum urmează:

— **La articolul 3 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:**

„(3) Cantitățile de petrol turboreactor destinate în vederea utilizării exclusive drept combustibil pentru aeronavele unităților militare din instituțiile sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și celor ale unităților sanitare vor fi facturate de către rafinării acestor utilizatori, la prețuri de livrare fără accize.“

p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

București, 30 aprilie 2001.
Nr. 757.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro